31975R2759

L 282/1 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 1975.11.1.

A TANÁCS 2759/75/EGK RENDELETE
(1975. október 29.)
a sertéshús piacának közös szervezéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 42. és 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [1],

mivel a sertéshús piacának közös szervezésére vonatkozó alapvető előírásokat elfogadásuk óta számos alkalommal módosították; mivel számuk, összetettségük és a különböző Hivatalos Lapokban való szétoszlásuk miatt a vonatkozó szövegeket nehéz használni, és így ezek nélkülözik azt az átláthatóságot, ami minden jogszabály elengedhetetlen vonása; mivel ennek következtében az előírásokat egységes szövegbe kell foglalni;

mivel a mezőgazdasági termékek közös piacának működtetését és fejlesztését közös mezőgazdasági politika létrehozásának kell kísérnie, amely különösen az agrárpiacok közös szervezését tartalmazza, amelyek a terméktől függően különféle formát ölthetnek;

mivel a közös mezőgazdasági politika célja a Szerződés 39. cikkében kitűzött célok megvalósítása; mivel a sertéshúságazatban a piacok stabilizálása és az érintett mezőgazdasági közösség részére való méltányos életszínvonal biztosítása érdekében rendelkezni kell a kínálat piaci követelményekhez történő igazítását elősegítő intézkedésekről és az intervenciós intézkedésekről; mivel az utóbbi az intervenciós ügynökségek által történő felvásárlás formáját öltheti; mivel azonban a magánraktározáshoz ugyancsak támogatást kell biztosítani, minthogy az ilyen támogatás zavarja legkevésbé a termékek szokásos forgalmazását és csökkentheti az intervenciós ügynökségek által történő felvásárlás mennyiségét;

mivel e célból rendelkezni kell különösen egy olyan alapár meghatározásáról, amelynél az intervenciós intézkedések érvénybe léphetnek, valamint részletesen meg kell határozni az intervenciót szabályozó feltételeket;

mivel a sertéshús egységes közösségi piacának létrehozása magában foglalja egy egységes kereskedelmi rendszer bevezetését a Közösség külső határainál; mivel a lefölözéseket és exportvisszatérítéseket magában foglaló kereskedelmi rendszer az intervenciós intézkedésekkel összekötve a közösségi piac stabilizálását is szolgálja, különösen azáltal, hogy megakadályozza, hogy a Közösségben uralkodó árakat a világpiaci áringadozások befolyásolják;

mivel e cél eléréséhez általános szabályként elegendő, hogy a harmadik országokból történő behozatal tekintetében lefölözéseket kell bevezetni, amelyek tekintetbe veszik a takarmánygabona Közösségen belüli és világpiaci ára közötti különbség kihatását a takarmányozási költségekre, és a Közösség feldolgozóipara védelmének szükségességét;

mivel szükséges elkerülni a közösségi piacok zavarait, amelyeket a világpiacon rendellenesen alacsony árakon tett ajánlatok okoznak; mivel e célból zsilipárakat kell meghatározni, valamint amikor a határparitásos kínálati árak alacsonyabbak, mint azok az árak, a lefölözéseket egy kiegészítő összeggel meg kell emelni; mivel azonban a zsilipárak rendszere nem lesz működőképes, amikor az egy vámtarifaszám alá tartozó minden termékre egy elégségesen reprezentatív kínálati árat nehéz meghatározni; mivel az ilyen esetekben rendelkezni kell a kiegészítő összeg kiszámításának módszeréről;

mivel annak érdekében, hogy ellenőrizni lehessen a behozatal mennyiségét, rendelkezni kell a behozatali engedélyek rendszeréről, ideértve a biztosítékot is, amely a behozatal megvalósításának garanciájaként szolgál;

[1] HL C 60., 1975.3.13., 42. o.

mivel a harmadik országokba történő kivitelhez nyújtott, a Közösségen belüli és a világpiaci árak különbségével egyenlő visszatérítésről történő rendelkezés a Közösségnek a sertéshús nemzetközi kereskedelmében való részvétele biztosítását szolgálná; mivel annak érdekében, hogy a visszatérítések stabilitásának tekintetében a Közösség exportőreinek egy bizonyos mértékű biztosítékot nyújtsanak, rendelkezni kell a sertéshúságazatban alkalmazott visszatérítések előzetes rögzítésének lehetővé tételéről;

mivel a fent leírt rendszeren kívül rendelkezni kell arról, hogy – amikor azt a piaci helyzet úgy kívánja – az aktív feldolgozással kapcsolatos intézkedések alkalmazását egészben vagy részben megtiltsák;

mivel a lefölözési rendszer minden egyéb, a Közösség külső határain alkalmazott védintézkedéstől történő elállást lehetővé tesz; mivel azonban a közös ár- és lefölözési mechanizmus kivételes körülmények között hiányosnak bizonyulhat; mivel ilyen esetekben, hogy a közösségi piac ne maradjon védtelen azokkal a zavarokkal szemben, amelyek a korábban létezett behozatali akadályok megszüntetéséből eredhetnek, a Közösséget képessé kell tenni minden szükséges intézkedés késedelem nélküli megtételére;

mivel a szabad forgalom az állatbetegségek szétterjedését megelőzni hivatott intézkedések alkalmazásából eredő korlátozása egy vagy több tagállam piacán nehézségeket okozhat; mivel az ilyen helyzet orvoslására rendelkezni kell kivételes piactámogató intézkedések bevezetéséről;

mivel a javasolt intézkedések végrehajtásának elősegítése érdekében, meg kell határozni egy eljárást, amely egy irányítóbizottság keretein belül létrehozza a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködést;

mivel bizonyos támogatások nyújtása veszélyeztetné a közös árrendszeren alapuló egységes piac létrehozását; mivel ennek következtében a Szerződésnek azokat az előírásait, amelyek a tagállamok által nyújtott támogatások értékelését és a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatások megtiltását megengedik, alkalmazni kell a sertéshúsra;

mivel a sertéshúspiac közös szervezésének, megfelelő módon és egyidejűleg, tekintettel kell lennie a Szerződés 39. és 110. cikkében kitűzött célokra;

mivel a tagállamoknál az e rendelet alkalmazásából származó kötelezettségek eredményeként felmerülő kiadások az 1566/72/EGK rendelettel [1] módosított, a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/70/EGK tanácsi rendelet [2] 2. és 3. cikke előírásainak megfelelően a Közösségre hárulnak,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A sertéshús piacának közös szervezése egy árrendszert és egy kereskedelmi rendszert foglal magában, és a következő termékekre terjed ki:

KKT-vámtarifaszám	Áruleírás
a) 01.03 A II	Élő sertés, háziasított fajtákból, kivéve a fajtatiszta tenyészállatokat
b) 02.01 A III a)	Házisertés húsa frissen, hűtve vagy fagyasztva
02.01 B II c)	Házisertés belsősége frissen, hűtve vagy fagyasztva
02.05 A és B	Sovány, húsréteget nem tartalmazó sertészsiradék (ki nem olvasztott vagy oldószerrel ki nem vont) frissen, hűtve vagy fagyasztva, sózva, páclével tartósítva, szárítva vagy füstölve
02.06 B	Házisertés élelmezési célra alkalmas húsa, vágási melléktermék és belsősége, sózva, páclével tartósítva, szárítva vagy füstölve
15.01 A	Sertészsír és egyéb sertészsiradék, kiolvasztva vagy oldószerrel kivonva
c) 16.01	Kolbász és hasonló termék húsból, vágási melléktermékből, belsőségből vagy vérből; ezeken a termékeken alapuló élelmiszerek
16.02 A II	Más feldolgozott és tartósított hús vagy vágási melléktermék és belsőség, májtartalommal kivéve a liba- és kacsamájat
16.02 B III a)	Más feldolgozott és tartósított hús, vágási melléktermék vagy belsőség, részletesen meg nem határozott, amely házisertés húsát vagy vágási melléktermékét, belsőségét tartalmazza

(2) E rendelet alkalmazásában a „negyedév” a február 1-jén, május 1-jén, augusztus 1-jén vagy november 1-jén kezdődő három hónapos időszakot jelenti.

[1] HL L 167., 1972.7.25., 5. o.
[2] HL L 94., 1970.4.28., 13. o.

I. CÍM

Árak

2. cikk

Az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékek tekintetében, az ágazati szereplők és az általuk képviselt szervezetek a kínálat piaci követelményekhez történő igazítását elősegítő tevékenységének ösztönzése érdekében a következő közösségi intézkedések tehetők:

– a termelés, feldolgozás és forgalmazás jobb szervezését előmozdító intézkedések,

– a minőséget javító intézkedések,

– az alkalmazott termelési eszközök alapján készített rövid és hosszú távú előrejelzések intézkedések által történő lehetővé tétele,

– a piaci árak alakulásának feljegyzését elősegítő intézkedések.

Az intézkedésekre vonatkozó általános szabályokat a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében szabályozott eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

3. cikk

Az árak jelentős csökkenésének megakadályozására vagy enyhítésére a következő intervenciós intézkedések tehetők:

– magánraktározási támogatás,

– intervenciós ügynökségek általi felvásárlás.

Magánraktározási támogatás az 5. cikkben megállapított szabályokkal összhangban meghatározásra kerülő termékekre nyújtható.

Az intervenciós ügynökségek friss vagy hűtött hasított testeket, illetve hasított féltesteket (közös vámtarifa, ex 02.01 A III a) 1 vámtarifaalszám) vásárolnak fel; felvásárolhatnak friss vagy hűtött oldalast és dagadót (közös vámtarifa, ex 02.01 A III a) 5 vámtarifaalszám) és friss vagy hűtött ki nem olvasztott sertészsiradékot (közös vámtarifa, ex 02.05 A I vámtarifaalszám).

4. cikk

(1) Minden év augusztus 1-jét megelőzően, a hasított sertések közösségi besorolási osztályai alapján szabványként meghatározott minőségű házisertés hasított testek vagy hasított féltestek (a továbbiakban: „hasított sertés") húsára vonatkozóan az adott év november 1-jétől érvényes alapárat kell megállapítani.

Az alapár meghatározása során figyelembe kell venni:

– a zsilipárat és az adott év augusztus 1-jén kezdődő negyedéve során alkalmazandó lefölözést,

– annak szükségességét, miszerint ezt az árat egy olyan szinten kell rögzíteni, amely hozzájárul a piaci árak stabilizálásához anélkül, hogy a Közösségen belül strukturális feleslegek alakulnának ki.

(2) Intervenciós intézkedések akkor tehetők, amikor a hasított sertések közösségi piaci ára, amint azt tagállamonként, a Közösség reprezentatív piacain jegyzett és az egyes tagállamok sertésállományának relatív nagyságát tükröző együtthatóval súlyozott árakra vonatkozóan megállapították, kevesebb és valószínűleg kevesebb is marad, mint az alapár 103 %-a.

(3) A tagállamok által kijelölt intervenciós ügynökségek az 5 – 7. cikkben megállapított feltételek mellett tesznek intervenciós intézkedéseket.

(4) A Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárást kell alkalmazni:

– az alapár rögzítésére,

– a hasított sertések szabványminőségének meghatározására.

(5) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel:

– elfogadja a reprezentatív piacok listáját,

– megállapítja a hasított sertések közösségi besorolási osztályait.

(6) A 24. cikkben megállapított eljárást kell alkalmazni:

– az intervenciós intézkedések megtételére és az alkalmazásuk beszüntetésének időpontjára vonatkozó döntésre,

– az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok elfogadására.

5. cikk

(1) A szabványminőségű hasított sertések intervenciós felvásárlási ára nem lehet több, mint az alapár 92 %-a, illetve nem lehet kevesebb, mint annak 85 %-a.

(2) A hasított sertéstől eltérő egyéb szabványminőségű termékek felvásárlási árát a hasított sertések felvásárlási árából kell levezetni, az ezekre a termékekre vonatkozó egyes zsilipárak és a hasított sertés zsilipárának aránya alapján.

(3) A szabványminőségtől eltérő egyéb termékek felvásárlási árát a megfelelő szabványminőségű termékek érvényes áraiból kell levezetni, tekintettel a szabványminőséggel szemben fennálló minőségi különbségekre. Ezek az árak meghatározott minőségekre vonatkoznak.

(4) A 24. cikkben szabályozott eljárást a következő célokra kell alkalmazni:

a) azoknak a termékeknek a meghatározása, amelyekre az intervenciós intézkedések vonatkoznak és a felvásárolható minőségek részletes meghatározására; továbbá a Közösség bizonyos régiói tekintetében néhány súlykategória az intervencióból kizárható, amennyiben azok az adott régiók sertéshústermelése tekintetében nem reprezentatívak;

b) a felvásárlási ár és a magánraktározási támogatás összegének rögzítése;

c) e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok elfogadása, különösen azoknak a termékeknek a felvásárlását és raktározását irányító feltételek, amelyekre a 3. cikkben előírt intervenciós intézkedések vonatkoznak.

6. cikk

(1) Az intervenciós ügynökségek által felvásárolt termékek értékesítése a 3., 4. és 5. cikkekkel összhangban úgy történik, hogy elkerüljék a piac bármiféle zavarát, és a felvásárlók számára biztosított legyen az árukhoz való egyenlő hozzáférés és az azonos bánásmód.

(2) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat – különösen az intervenciós ügynökségek által felvásárolt áruk értékesítési árainak, a raktározásból történő felszabadításuk feltételeinek, és ahol szükséges, feldolgozásuk tekintetében – a 24. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

7. cikk

(1) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel elfogadja a magánraktározási támogatás nyújtásának általános szabályait.

(2) Az alkalmazás részletes szabályait a 24. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

II. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

8. cikk

Az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott termékek Közösségbe történő behozatalára minden negyedévben a 24. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően előre rögzített mértékű lefölözést kell kivetni.

9. cikk

(1) A hasított sertésekre vonatkozó lefölözés a következőkből áll:

a) egy olyan alkotóelemből, amely egyenlő a Közösségben az egy kilogramm sertéshús előállításához szükséges takarmánygabona világpiaci, illetve a Közösségen belüli árának különbségével.

A takarmánygabona Közösségen belüli árát évente egyszer kell meghatározni az augusztus 1-jén kezdődő 12 hónapos időszakra, az ilyen gabonafélék küszöbárai, illetve azok havi emelkedése alapján.

A takarmánygabona világpiaci árát negyedévente kell meghatározni, az ilyen gabonaféléknek arra a hat hónapra vonatkozó ára alapján, amely megelőzi azt adott negyedévet, amely tekintetében az említett alkotóelem kiszámításra kerül.

Mindazonáltal a november 1-jétől, február 1-jétől, illetve május 1-jétől alkalmazandó lefölözések megállapítása során a takarmánygabona világpiaci árának alakulását kizárólag akkor kell figyelembe venni, ha ugyanakkor új zsilipárat is meghatároznak.

b) egy olyan alkotóelemből, amely a minden év május 1-jét megelőző négy negyedév zsilipárai átlagának 7 %-ával egyenlő.

Ezt az alkotóelemet évente egyszer kell kiszámítani az augusztus 1-jén kezdődő 12 hónapos időszakra.

(2) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel:

– meghatározza a Közösségben az egy kilogramm sertéshús előállításához szükséges takarmánygabona mennyiségét, és a különböző takarmánygabonák százalékos arányát abban a mennyiségben,

– e cikk alkalmazására vonatkozó szabályokat fogad el.

10. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt, a hasított sertésektől eltérő egyéb termékek tekintetében a lefölözést a hasított sertésekre kivetett lefölözésből kell levezetni, az ilyen termékek árainak és a hasított sertés árának Közösségen belüli aránya alapján.

(2) Az 1. cikk (1) bekezdésének c) pontjában felsorolt termékek tekintetében a lefölözés a következő alkotóelemek összegével egyenlő:

a) egy olyan alkotóelem, amelyet a vágott sertésre vonatkozó lefölözésből kell levezetni, az ilyen termékek árainak és a hasított sertés árának Közösségen belüli aránya alapján;

b) egy második alkotóelem, amely egyenlő a minden év május 1-jét megelőző 12 hónap során teljesített behozatal alapján meghatározott átlagos kínálati ár 7 %-ával. Mindazonáltal, a közös vámtarifa ex 16.02 vámtarifaszáma alá tartozó termékek esetében a fent említett hányad 10 %.

Ezt az alkotóelemet évente egyszer kell kiszámítani az augusztus 1-jével kezdődő 12 hónapos időszakra.

(3) Az (1) és (2) bekezdések előírásaitól eltérően, a közös vámtarifa bármely ex 02.01 B II, ex 15.01 A, ex 16.01 A és ex 16.02 A II vámtarifaalszáma alá tartozó termék esetében, amelyekre vonatkozóan a vám mértékét a GATT keretében rögzítették, a lefölözések a fenti kötelezettségből eredő összegre korlátozódnak.

(4) Az (1) és (2) bekezdésekben említett arányokat kifejező együtthatókat a 24. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően kell rögzíteni.

11. cikk

Amikor a közösségi piacon nagymértékű áremelkedést jegyeznek fel és valószínű, hogy ez a helyzet folytatódik, ezáltal zavarva vagy zavarral fenyegetve a piacot, a szükséges intézkedések megtehetők.

A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel elfogadja az e cikk alkalmazására vonatkozó általános szabályokat.

12. cikk

(1) A zsilipárakat az egyes negyedévekre a 24. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően kell előre rögzíteni.

(2) A hasított sertésekre vonatkozó zsilipár a következőkből áll:

a) egy olyan összegből, amely a harmadik országokban az egy kilogramm sertéshús előállításához szükséges takarmány mennyiségével egyenértékű takarmánygabona-mennyiség világpiaci értékével egyenlő;

b) egy átalányösszegből, amely az egy kilogramm sertéshús előállításához szükséges, a szemestakarmánytól eltérő takarmányok takarmánygabonájára vonatkozóan a többletköltségeket fejezi ki;

c) egy átalányösszegből, ami a termelés és forgalmazás általános költségeit fejezi ki.

A takarmánygabona-mennyiség értékét negyedévente kell meghatározni, a gabonaféléknek abban a hat hónapos időszakban feljegyzett világpiaci árai alapján, amely megelőzi azt a negyedévet, amelyre a zsilipárat rögzítik.

Mindazonáltal, amikor a november 1-jétől, február 1-jétől, illetve május 1-jétől alkalmazandó zsilipárat megállapítják, a takarmánygabona világpiaci árának alakulását kizárólag akkor kell figyelembe venni, ha a takarmánygabona-mennyiség értéke az előző negyedév zsilipárának kiszámításához használt értékhez viszonyítva legalább egy meghatározott minimummal megváltozik.

(3) Zsilipárakat kizárólag bizonyos, az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott, a hasított sertésektől eltérő egyéb termékekre kell rögzíteni. Az ilyen zsilipárakat a hasított sertések zsilipárából kell levezetni, az ilyen termékek tekintetében a 10. cikk (4) bekezdése szerint rögzített arány alapján.

(4) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel:

– meghatározza a (2) bekezdésben meghatározott takarmánygabona mennyiségét, és a különböző takarmánygabonák százalékos arányát abban a mennyiségben,

– elfogadja azoknak a termékeknek a listáját, amelyekre zsilipárat kell meghatározni,

– elfogadja a hasított sertések zsilipárának kiszámítására vonatkozó szabályokat.

13. cikk

(1) Amennyiben egy termék határparitásos kínálati ára a zsilipár alá esik, a lefölözést meg kell növelni egy, a zsilipár és a határparitásos kínálati ár különbségével egyenlő kiegészítő összeggel.

Bizonyos termékekre, amelyekre nem rögzítettek zsilipárat, a „mintatermékek" és „utótermékek" rendszerét kell létrehozni, amely lehetővé teszi a kiegészítő összegek rögzítését.

(2) Mindazonáltal a lefölözést nem kell megnövelni az előbb említett kiegészítő összeggel azoknak a harmadik országoknak a tekintetében, amelyek felkészültek arra – és garantálni is tudják –, hogy a területükről származó és onnan a Közösségbe irányuló behozatalra vonatkozó ár nem lesz alacsonyabb, mint a kérdéses termékre vonatkozó zsilipár, továbbá azt, hogy elkerülik a kereskedelem bármiféle torzítását.

(3) A határparitásos kínálati árat minden harmadik országra és minden behozatalra meg kell határozni.

Mindazonáltal, ha egy vagy több harmadik ország rendellenesen alacsony árakon teljesít kivitelt, alacsonyabbakon, mint a más országokban uralkodó árak, e más országok exportjaira egy második határparitásos kínálati árat kell meghatározni.

(4) A Tanács, Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel elfogadja az (1) bekezdés második albekezdésében előírt rendszerre vonatkozó általános szabályokat.

(5) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 24. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Amennyiben kiegészítő összegek alkalmazására van szükség, ezeket ugyanennek az eljárásnak megfelelően kell rögzíteni.

14. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala behozatali engedély benyújtásához köthető, amelyet a tagállamok bocsátanak ki bármely kérelmező részére, tekintet nélkül annak közösségbeli letelepedési helyére.

Az ilyen engedélyek a Közösség területén bárhol végrehajtott behozatalra érvényesek.

Az ilyen engedélyek kibocsátása olyan biztosíték előírásához köthető, amely garantálja a behozatalnak az engedély érvényességi idején belül történő teljesítését; a biztosítékot egészben vagy részben be kell hajtani, ha a behozatalt abban az időszakban nem vagy csak részben teljesítették.

(2) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel elfogadja azoknak a termékeknek a listáját, amelyekre behozatali engedély szükséges.

(3) Az engedélyek érvényességi idejére és az e cikk alkalmazására vonatkozó egyéb részletes szabályokat a 24. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

15. cikk

(1) Addig a mértékig, amely az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékeknek az e termékek világpiaci ára vagy árfolyama alapján történő kivitele lehetővé tételéhez szükséges, az árfolyamok vagy az árak, valamint a Közösségen belüli árak közötti különbség export-visszatérítéssel fedezhető.

(2) A visszatérítés ugyanakkora a Közösség egészében. Ez a felhasználástól vagy a célállomástól függően változhat.

A visszatérítést az érintett fél kérelme alapján nyújtják.

(3) Amikor a visszatérítést rögzítik, különösen tekintettel kell lenni arra, hogy a harmadik országba irányuló, kivitelre kerülő feldolgozott áruk előállításakor szükséges a közösségi alapanyagok felhasználása és a harmadik országok aktív feldolgozási egyezmények alapján behozott termékeinek felhasználása közötti egyensúly megteremtése.

(4) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel elfogadja az export-visszatérítések nyújtására és előzetes rögzítésére vonatkozó általános szabályokat és az ilyen visszatérítések összegének rögzítésére vonatkozó kritériumokat.

(5) A visszatérítéseket rendszeres időközönként, a 24. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni. Amenyiben szükséges, a Bizottság egy tagállam kérésére, vagy saját kezdeményezésére a közbeeső időszakban megváltoztathatja a visszatérítéseket.

(6) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 24. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

16. cikk

Addig a mértékig, ami szükséges ahhoz, hogy a sertéshús piacának közös szervezése megfelelően működjön, a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel egészben vagy részben megtilthatja az aktív feldolgozási egyezmények használatát azoknak az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott termékeknek a tekintetében, amelyeket az abban a cikkben felsorolt egyéb termékek gyártására szánnak.

17. cikk

(1) A közös vámtarifa értelmezésére vonatkozó általános szabályok és az alkalmazására vonatkozó különleges szabályok az e rendelet hatálya alá tartozó termékekre érvényesek; az e rendelet alkalmazásából eredő tarifa-nómenklatúra a közös vámtarifa részét képezi.

(2) Feltéve, hogy e rendelet másként nem rendelkezik, vagy a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel attól eltérően nem döntött, meg kell tiltani a következőket:

– bármilyen vám vagy ezzel egyenértékű díj felszámítása,

– bármilyen mennyiségi korlátozás vagy ezzel egyenértékű intézkedés alkalmazása.

Bármely intézkedést, amely a behozatali engedélyek kibocsátását a személyek egy meghatározott kategóriájára korlátozza, úgy kell tekinteni, mint a mennyiségi korlátozással egyenértékű intézkedést.

18. cikk

(1) Ha az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékek egyikének vagy többjének közösségi piacán a behozatal vagy kivitel miatt nehézségek tapasztalhatók, vagy azt komoly zavarok fenyegetik, amelyek a Szerződés 39. cikkében kitűzött célokat veszélyeztetik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben megfelelő intézkedések alkalmazhatók addig, amíg az ilyen zavar vagy annak fenyegetése meg nem szűnik.

A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel elfogadja az e bekezdés alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat és meghatározza azokat az eseteket, amelyekben – illetve azokat a korlátokat, amelyek között – a tagállamok védelmi intézkedéseket hozhatnak.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett helyzet áll elő, a Bizottság, egy tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére, elfogadja a szükséges intézkedéseket; az intézkedéseket közölni kell a tagállamokkal, és az intézkedéseknek azonnal alkalmazhatónak kell lenniük. Ha a Bizottsághoz egy tagállamtól kérés érkezik, a Bizottság annak beérkeztét követő 24 órán belül döntést hoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket a közlés napját követő három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé terjesztheti. A Tanács haladéktalanul összeül. A Tanács a kérdéses intézkedést minősített többséggel megváltoztathatja, vagy hatályon kívül helyezheti.

III. CÍM

Általános rendelkezések

19. cikk

Azok az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott termékek, amelyeket nem a Szerződés 9. cikkének (2) bekezdése és 10. cikkének (1) bekezdése hatálya alá tartozó termékekből gyártottak vagy nyertek ki, a Közösségen belüli szabad forgalomba nem engedhetők.

20. cikk

Annak érdekében, hogy bármely, az állatbetegségek terjedésének akadályozását célzó intézkedés következményeként a szabad forgalmat sújtó korlátozást figyelembe lehessen venni, az ilyen korlátozások által érintett piacok támogatására a 24. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően kivételes intézkedések tehetők. Ilyen intézkedések kizárólag olyan mértékben és olyan időtartamra tehetők, amely az érintett piac támogatása céljából kifejezetten szükséges.

21. cikk

Feltéve, hogy e rendelet másként nem rendelkezik, a Szerződés 92. és 94. közötti cikkei vonatkoznak az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott termékek termelésére és kereskedelmére.

22. cikk

A tagállamok és a Bizottság közlik egymással az e rendelet végrehajtásához szükséges információkat.

Az ilyen információk közlésére és terjesztésére vonatkozó szabályokat a 24. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

23. cikk

(1) Létrejön a Sertéshúspiaci Irányítóbizottság (a továbbiakban: „bizottság"), amely a tagállamok képviselőiből, valamint a Bizottság képviselőjéből, mint elnökből áll.

(2) A bizottságon belül a tagállamok szavazatait a Szerződés 148. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell súlyozni. Az elnök nem szavaz.

24. cikk

(1) Az ebben a cikkben szabályozott eljárás alkalmazása esetén az elnök saját kezdeményezésére vagy egy tagállam képviselőjének a kérésére a bizottság elé terjeszti az ügyet.

(2) A Bizottság képviselője benyújtja a meghozandó intézkedések tervezetét. A bizottság az elnöke által, az ügy sürgősségével összhangban megállapított határidőn belül, az intézkedésekről véleményt nyilvánít. A véleményeket 41 szavazattöbbséggel kell elfogadni.

(3) A Bizottság olyan intézkedéseket fogad el, amelyek azonnal alkalmazhatóak. Mindamellett, ha ezek az intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, ezt a Bizottság haladéktalanul közli a Tanáccsal. Ebben az esetben a Bizottság, az ilyen közlemények időpontjától számított nem több, mint egy hónapig, az általa elfogadott intézkedések alkalmazását felfüggesztheti.

A Tanács minősített többséggel egy hónapon belül eltérő döntést hozhat.

25. cikk

A bizottság bármely egyéb kérdést megvizsgálhat, amelyet az elnök a saját kezdeményezésére, vagy egy tagállam képviselőjének a kérésére előterjeszt.

26. cikk

Ezt a rendeletet úgy kell alkalmazni, hogy a Szerződés 39. és 110. cikkében kitűzött célokra, a megfelelő módon és egyidejűleg, megfelelő figyelmet kell fordítani.

27. cikk

Amennyiben Olaszország, a gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló, 1975. október 29-i 2727/75/EGK tanácsi rendelet [1] 23. cikke rendelkezéseihez folyamodik, a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel meghozza a szükséges intézkedéseket a verseny torzításának elkerülése érdekében.

28. cikk

(1) A legutóbb az 1861/74/EGK rendelettel [2] módosított, a sertéshús piacának közös szervezéséről szóló, 1967. június 13-i 121/67/EGK tanácsi rendelet [3] hatályát veszti.

(2) Az (1) bekezdéssel hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásokként kell értelmezni.

A hatályon kívül helyezett rendelet cikkeire való hivatkozásokat a mellékletben megadott korreláció szerint kell olvasni.

29. cikk

Ez a rendelet 1975. november 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 1975. október 29-én.

a Tanács részéről

az elnök

G. MARCORA

---

[1] HL L 281., 1975.11.1., 1. o.
[2] HL L 197., 1974. 7.19., 3. o.
[3] HL L 117., 1967.6.19., 2283/67. o.

MELLÉKLET

Korreláció

121/67/EGK rendelet	*E rendelet*
27. cikk	26. cikk
29. cikk	27. cikk